

Motion till riksdagen 2005/06:Kr256

av **Agne Hansson och Rigmor Stenmark (c)**

Åldersgräns för barntillåten film

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om sänkning av den undre åldersgränsen till sex år för att se barntillåten film.

Motivering

Enligt lagen (1990:886) om granskning och kontroll av filmer och videogram, granskningslagen, ska en film eller ett videogram som visas offentligt vara granskad och godkänd av Statens biografbyrå. Biografbyrån beslutar också om åldersgränser för filmer. En film kan antingen bli barntillåten eller tillåten från 7 år, 11 år eller 15 år. Bedömningen utgår från att en film inte får godkännas för visning om den kan vålla barn i aktuell åldersgrupp psykisk skada. För 7- och 11-årsgränsen gäller den s.k. ledsagarregeln. Den innebär att barn under 7 år får tillträde till filmer med 7-årsgräns i sällskap med en vuxen och att barn över 7 år får tillträde till filmer med 11-årsgräns i sällskap med vuxen. Gränsen för vuxenfilm går vid 15 år och omfattas inte av någon ledsagarregel – ingen person under 15 år ska komma in på sådana filmer.

Den nu gällande ledsagarregeln kom till i början av 1990-talet. Syftet med förändringen var att öka utrymmet för föräldrarnas ansvar när det gäller valet av vilka filmer ett barn ska se. Föräldrarna ansågs ha den bästa kunskapen om de egna barnens mognad och vad de klarar av och bör se. Vidare hänvisades till att i hemmet är det föräldrarna som bestämmer vilka program barnen får se på tv och video. Det ansågs också vara bra om föräldrar och barn kan se film tillsammans.

Emellertid händer det också att skolan ser film i undervisningen. I det sammanhanget är det lärarna som har ett ansvar för vilka filmer som kan ses av barnen utan att ta skada. I det fallet är 7-årsregeln ett problem. Som redovisats i det föregående medger bestämmelsen om vuxenmedverkan i 6 § lagen (1990:886) om granskning och kontroll av videogram att barn som ännu inte fyllt 7 år får se en film med 7-årsgräns i sällskap med en person som fyllt 18

Fel! Okänt namn på

år. Skolbarn som är 6 år får således inte följa med sina 7-åriga kamrater och en person som fyllt 18 år, t.ex. en lärare, på bio där film visas som har elva-årsgräns. Alla i skolans första klass har t.ex. inte fyllt sju år. De får alltså stanna hemma eller i klassrummet eller försvinna från den lokal där filmen ska visas och vara där utan tillsyn och förlorar undervisningstid jämfört med sina klasskamrater.

Utan någon närmare undersökning om problemets omfattning ansåg kulturutskottet vid beredningen av ett liknande förslag föregående riksmöte att problemet var obetydligt. Utskottet var med den bedömningen inte berett att föreslå någon ändring av sjuårsgränsen. Denna slutsats är något förbryllande. Vilket belägg finns för obetydligheten? För den enskilde eleven och läraren kan det som förefaller vara ett ringa problem i det stora hela bli ett ganska stort problem. För läraren är det ett pedagogiskt problem att inte alla får tillgång till samma undervisning. Ska läraren undvika film som hjälpmedel i undervisningen för att inte alla kan se film? Hur och på vilket sätt skall 6-åringarna ställas åt sidan och hur ska uppsiktsansvaret klaras.

För den enskilde eleven kan avskiljandet från övriga klasskamrater bli ett stort psykologiskt problem. Varför är inte jag som de andra? Vad är det för fel på mig som inte får se den film som mina klasskamrater får? Det kan vara första upplevelsen av särbehandling, av uteslutning ur kamratkretsen och ge känslor av underlägsenhet. Detta är kanske att dramatisera det som utskottet anser som bagatellartat. Det bör nog inte underskattas.

Omvänt, om detta är ett enkelt problem att lösa blir inte ansträngningen stor att åstadkomma denna förändring. Hindret blir lätt att överbygga.

För att barn tillåten film ska kunna användas utan hinder i skolundervisningen bör frågan om lagändring prövas på nytt. Den lägsta gränsen för att få se barn tillåten film bör ändras från 7 till 6 år. En sådan obetydlig sänkning kan med hänvisning till ledsagarregeln inte orsaka problem. Däremot skulle en sänkning underlätta i skolundervisningen och eliminera en rad andra problem som 7-årsregeln föder. Vad som ovan anförs om en sänkning av den undre åldersgränsen för att få se barn tillåten film bör ges regeringen tillkänna.

Stockholm den 27 september 2005

Agne Hansson (c)

Rigmor Stenmark (c)